

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2566

กระบวนการเล่าเรื่องและการประกอบสร้างความหมายผ่านตัวละครในข่าวอาชญากรรมของรายการทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34: กรณีศึกษาข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก
Storytelling Process and Construction of Meaning through Characters in Crime News of Tup Toh Khao Program on Amarin TV 34: A Case Study of the Death of Nong Chompoo in Ban Kok Kork Village

ณัชชา อาจารย์ยุตต์

Natcha Arjarayutt

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Faculty of Humanities and Social Sciences

Mahasarakham University

E-mail: natcha.a@msu.ac.th

Received: Feb 04, 2022

Revised: Oct 15, 2022

Accepted: Nov 23, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “กระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการเล่าเรื่องและการประกอบสร้างความหมายทางสังคมผ่านตัวละครในข่าวอาชญากรรมของรายการทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 มีขอบเขตการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกรณีศึกษาข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร เป็น

ระยะเวลารวม 14 เดือน งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีวิจัยแบบวิเคราะห์เนื้อหา ร่วมกับการวิเคราะห์ด้วยบท

ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมของรายการ ทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ใช้วิธีการเล่าเรื่องรูปแบบเดียวกับบันเทิงคดี มีการกำหนดแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนาและกลวิธีในการเล่าเรื่องของข่าว มาสร้างเรื่องเล่าที่สมบูรณ์ โดยใช้วิธีประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครในข่าว สร้างความหมายให้ตัวละครในลักษณะที่สั่นไหวทั้งเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ สลับบทบาทตามช่วงเวลา พยาน หลักฐาน ทำให้เกิดภาพลักษณ์ของข่าวและบุคคลในข่าวแตกต่างกัน โดยมีผู้สื่อข่าวเป็นตัวละครร่วม การนำเสนอข่าวอาชญากรรมยังมีการอ้างอิงกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และกระบวนการที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์มาเล่าเรื่องในลักษณะพึ่งพิงข้อมูลระหว่างกัน

คำสำคัญ : การเล่าเรื่อง การประกอบสร้างความหมาย ข่าวอาชญากรรม ตัวละคร

Abstract

This research was part of the research entitled “Storytelling Process of Crime News by Thai Press.” The objective of this qualitative research is to study the storytelling methods and social construction of meaning through people in the news. Data was collected from news reports on the death of “Nong Chompoo,” a Thai girl who was murdered at Kok Kork Village in Mukdahan province. The news reports were created by the “Tup Toh Khao” news program, which aired on Amarin TV 34. Content and textual analyses were used in the research.

The research found that the storytelling methods of criminal news on Amarin TV 34 were similar to those used for fiction content. There were plots, structures, characters, settings, dialogues, storytelling

tactics, and social constructions of meaning deployed in the news reports. The “protagonist” and the “antagonist” exchanged their roles according to time, witnesses, and evidence, resulting in the characters having images that were not fixed. The reporters of the news were also considered characters in Nong Chompoo’s story. Both scientific and non-scientific information was presented to tell the story dependently on each other.

Keywords: Storytelling, Meaning construction, Criminal news, Character

1. บทนำ

สื่อมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตและถ่ายทอด ข่าวสาร ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคม ผ่านการนำเสนอข่าวประเภทต่าง ๆ โดยข่าวที่ได้รับความนิยมจากประชาชนอย่างมากประเภทหนึ่งคือข่าวอาชญากรรม เนื่องจากเป็นประเด็นใกล้ตัว เข้าใจง่ายหรือเรียกว่าเป็นข่าวเบา (Soft News) มักได้รับการจัดลำดับความนิยมในระดับสูง สะท้อนให้เห็นจากยอดขายหรือจำนวนการเข้าชมของผู้ใช้สื่อ อลงกรณ์ เหมือนดาว (Muendao, 2017) บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมข่าว 3 มิติ ให้สัมภาษณ์ผ่าน Voice TV online ว่าข่าวอาชญากรรมเป็นเรื่องใกล้ตัว คนเกิดมาก็เห็นข่าวอาชญากรรมแล้วและยังเล่าเรื่องได้อย่างมีเจื่อน มีปม นอกจากนี้ข่าวอาชญากรรมมีประโยชน์ในการเตือนภัยได้อีก ข่าวอาชญากรรมจึงเป็นข่าวประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมติดตามจากประชาชน เนื่องจากเป็นข่าวที่คนในสังคมสามารถเข้าถึงได้ในชีวิตประจำวัน จากการอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ หรือดูโทรทัศน์ (Konkuntod, 2017, p.2)

ด้วยคามนิยมของผู้บริโภคข่าวสาร ประกอบกับความละเอียดอ่อนของประเด็นทำให้ข่าวอาชญากรรมถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมบ่อยครั้งถึงความ

เหมาะสมและบทบาทหน้าที่สื่อมวลชนในการนำเสนอข่าว ข่าวอาชญากรรมจึงเป็นข่าวที่ต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนอเป็นพิเศษเนื่องด้วยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวพันกับความสะเทือนอารมณ์และได้รับผลกระทบ

ถึงแม้บางเหตุการณ์จะเป็นข่าวที่มีคุณค่าควรนำเสนอ แต่ข่าวนั้นอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่นทั้งที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ได้ เช่น จากลีลาการนำเสนอข่าว การนำเสนอเนื้อหาข่าวและความน่า การให้หัวข่าวหรือการใช้ภาพประกอบ ที่อาจสร้างความเจ็บปวดซ้ำ ๆ ให้แก่ผู้เคราะห์ร้ายที่เป็นข่าวได้ นักข่าวจึงต้องใช้วิจารณญาณในการรายงานข่าวโดยหลีกเลี่ยงการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องคุ้มครองต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรีและผู้ด้อยโอกาส (Anantho & Thongrin, 2016, p.71)

แต่ในทางกลับกันความนิยมที่มีต่อข่าวอาชญากรรมก็เป็นแหล่งรายได้สำคัญขององค์กรสื่อ ส่งผลให้สื่อมวลชนพยายามหาเทคนิคที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดผู้ติดตาม โดยเฉพาะกลวิธีเล่าเรื่องรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว เสียงและคอมพิวเตอร์กราฟิก มาประกอบการนำเสนอข่าว

การเล่าเรื่องถูกนำไปใช้นำเสนอข่าว โดยเฉพาะใน “รายการเล่าข่าว” ที่นิยมใช้โครงสร้างการเล่าข่าวรูปแบบเดียวกับบันเทิงคดี แม้ว่าสิ่งสำคัญของการนำเสนอข่าวคือ ข้อเท็จจริง (Fact) แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าเมื่อข่าวถูกเล่าออกไปย่อมมีมุมมอง ทรรศนคติ รวมไปถึงมายาคติ (Myth) ของผู้เล่าปะปนอยู่ด้วย เช่นเดียวกับที่ Jame Watson (1998) สรุปมุมมองการเล่าเรื่องไว้ว่าผู้เล่าจะเล่าเรื่องราวจากมุมมองของตนเองที่มีต่อเรื่องราวนั้น ๆ ให้กับผู้รับข้อมูลจากเรื่องเล่าที่ถูกถ่ายทอด ส่วนความน่าเชื่อถือจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับศิลปะในการถ่ายทอดเรื่องราวของผู้เล่า ดังนั้นคุณค่าของข่าวจึงเกิดจากการเล่าเรื่องแทบทั้งสิ้น ขณะที่ Dorton (1975) ระบุว่า การรายงานข่าวจะเล่าถึงตัวละครหลัก ตัวละครรอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เชื่อมโยงกันทั้งส่วนเริ่มเรื่อง ส่วนกลางและส่วนสรุป โดยปรากฏตัวละครพระเอก ผู้ร้าย โดยใช้การเล่าตามเรื่องตามความถนัดของผู้เล่า

ด้วยความน่าสนใจของเรื่องเล่า ทำให้รายการเล่าข่าวสามารถชี้นำความคิดทางสังคมในทิศทางใดทิศทางหนึ่งเพราะข้อมูลมีส่วนของข้อเท็จจริงและความคิดเห็นปะปนมาด้วย ผ่านลีลาการคุยข่าว การเล่าข่าว ซึ่งแฝงความคิดเชิงคุณค่า การที่เรารับชมข่าวเหล่านี้ ซึ่งมีความสนุกสนาน ความเบา ความง่าย ความหือหาวผ่านการเล่าเรื่อง ทศนคติส่วนตัวของผู้เล่าย่อมมีความโน้มเอียงของข้อมูลนั้น (Pansonthi & Chanwichai, 2013, p.18)

สำหรับกรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู่ หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร ถือเป็นข่าวอาชญากรรมที่ได้รับความสนใจในสังคมในช่วงปี พ.ศ.2563 โดยเริ่มต้นจากการนำเสนอประเด็นการหายตัวไปของน้องชมพู่ เด็กหญิงอายุ 3 ขวบ จนกระทั่งพบว่าเสียชีวิตในเวลาต่อมา ผ่านการรายงานข่าวของสื่อโทรทัศน์ และกระจายเนื้อหาไปยังสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ อย่างกว้างขวาง กลายเป็นกรณีที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมและมีผู้รับชมรายการข่าวโทรทัศน์เพิ่มจำนวนมากขึ้นจนติดอันดับรายการยอดนิยม โดยเว็บไซต์ www.tvdigitalwatch.com ได้จัดอันดับรายการข่าวที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากผลสำรวจเรตติ้งสื่อของเอซี นีลเสน ตั้งแต่ช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2563 เป็นต้นมาคือ รายการทูป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการนำเสนอข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู่ (TV digital watch, 2020)

ปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้มีการทบทวนถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนทั้งในแง่ของวิธีการหาข่าวหรือการได้มาของข้อมูลข่าวสาร วิธีการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ฯลฯ นำไปสู่การถกเถียงเพื่อเรียกร้องการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงการยกระดับการทำงานของสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อกระแสหลักอย่างสื่อโทรทัศน์ที่ถูกกล่าวถึงในเชิงวารสารศาสตร์ว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน

งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้เลือกข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู่ หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร มาเป็นกรณีศึกษาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางการสื่อสาร โดยวิเคราะห์ผ่านมุมมองของทฤษฎีเพื่ออธิบายการเล่าเรื่องของข่าวอาชญากรรม รวม

ไปถึงวิธีการประกอบสร้างความหมายทางสังคมผ่านตัวละครที่ปรากฏในข่าว เนื่องจากมีผลกระทบต่อการสื่อสารมวลชนและเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่สามารถนำไปใช้อภิปรายสังคมไทยได้ในหลากหลายประเด็นปัญหา

2. วัตถุประสงค์งานวิจัย

1) เพื่อศึกษากระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมของรายการทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34: กรณีศึกษาข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร

2) เพื่อศึกษาการประกอบสร้างความหมายผ่านตัวละครในข่าวอาชญากรรมของรายการทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34: กรณีศึกษาข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร

3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แนวคิด/ทฤษฎีการเล่าเรื่อง (Narrative and Story Telling Theory) ข่าวถือเป็นตัวบทที่มีลักษณะเป็นเรื่องเล่า โดยอาศัยการวางโครงเรื่องเป็นองค์ประกอบและมีส่วนของแก่นเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนาและกลวิธีการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบของเรื่องเล่าในบันเทิงคดีจึงถูกนำมาใช้เพื่อกำหนดกรอบในการวิเคราะห์และอธิบายกระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรม กรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ของสังคมผ่านการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าวอาชญากรรม ข่าวอาชญากรรมมีองค์ประกอบด้านมนุษยชนใจ (Human Interest) และมีการรายงานที่เร้าอารมณ์เป็นพิเศษ (dramatic) ต่อเหตุการณ์หรือบุคคลในข่าว ซึ่งให้ความสำคัญกับการบอกเล่าเรื่องราวที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพเสมือนอยู่ในเหตุการณ์ ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าวอาชญากรรมไปใช้วิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีการเล่าเรื่องและการประกอบสร้างความจริงทางสังคมเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม

3.3 แนวคิดการประกอบสร้างความหมายทางสังคม (Social Construction of Reality) ขว้างือเป็นการสร้างความเป็นจริงจากเหตุการณ์ ซึ่งมีหลายมิติขึ้นอยู่กับผู้สื่อข่าวแต่ละคนจะหยิบยกเหตุการณ์มาสร้างเป็นข่าวอย่างไร ซึ่งสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความหมายทางสังคมขึ้นมาแวดล้อมบุคคล ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาในการรายงานข่าว โดยจะนำแนวคิดดังกล่าวมาอธิบายวิธีการประกอบสร้างความหมายทางสังคม (Social Construction of Reality) ผ่านการรายงานข่าวอาชญากรรม กรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร

กรอบแนวคิดของงานวิจัย

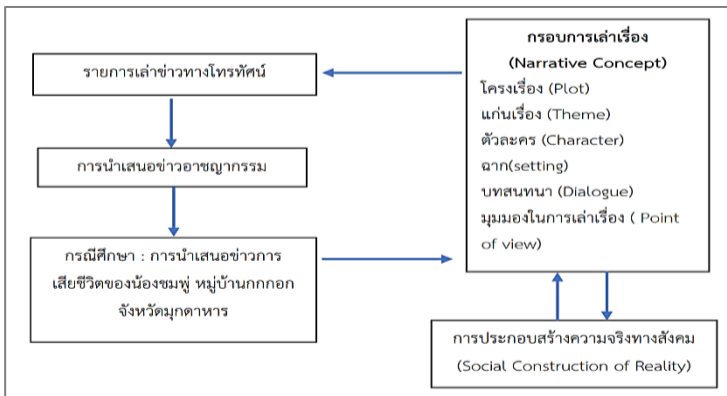

Figure1 Research conceptual framework

4. ระเบียบวิธีวิจัย (Methodology)

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีวิจัยแบบวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อศึกษากระบวนการเล่าเรื่องและการประกอบสร้าง

ความหมายผ่านตัวละครในข่าวอาชญากรรมของรายการทูโป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 กรณีศึกษาการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ เนื้อหาข่าวทุกชิ้น ที่ถูกนำเสนอผ่านรายการทูโป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ที่นำเสนอประเด็นการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่เริ่มต้นเกิดเหตุการณ์ จนกระทั่งมีการออกหมายจับผู้ต้องหาเพื่อดำเนินคดี ระยะเวลาตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2563 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2564 รวมระยะเวลาการเก็บข้อมูล จากการนำเสนอเนื้อหาข่าวทั้งสิ้น 14 เดือน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกพื้นที่เก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้เกณฑ์การจัดอันดับความนิยมรายการโทรทัศน์และเกณฑ์เรื่องการทำทวาระ ข่าวสารของรายการเล่าข่าวจากสถานีโทรทัศน์มาใช้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย ซึ่งจากการเปรียบเทียบอันดับความนิยมและระยะเวลาและการให้พื้นที่นำเสนอข่าวพบว่าสถานีโทรทัศน์อัมรินทร์ทีวี 34 ให้เวลาและพื้นที่กับข่าวดังกล่าวมากที่สุดโดยนำเสนอผ่านรายการทูโป๊ะข่าว ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บข้อมูลการนำเสนอข่าวจากรายการดังกล่าว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของทฤษฎีการเล่าเรื่อง ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา มุมมองการเล่าเรื่อง โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของข่าวที่ปรากฏในสื่อตามเกณฑ์ที่กำหนด ต่อมาผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายทางสังคมผ่านตัวละครในข่าวอาชญากรรม และวิเคราะห์วิธีการในการเล่าเรื่องเพื่อสร้างความหมายดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องและการประกอบสร้างความหมายทางสังคมมาออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

และสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้สร้างแบบบันทึกข้อมูล (Coding Sheet) เพื่อลงรหัสข้อมูลโดยได้จำแนกออกเป็นประเด็นเพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลที่เป็นระบบดังนี้

ส่วนวิเคราะห์การเล่าเรื่อง ประกอบไปด้วยแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และกลวิธีการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่อง

ส่วนของการวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายทางสังคมผ่านรายการเล่าข่าว ผู้วิจัยตีความตัวบทโดยใช้แนวคิดการประกอบสร้างความหมายทางสังคมมาใช้วิเคราะห์เพิ่มเติมจากส่วนของการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง เพื่อจัดกลุ่มรูปแบบและวิธีการประกอบสร้างความหมายทางสังคมต่อตัวละครที่ถูกผู้เล่าข่าวนำเสนอ ผ่านภาษาที่มีการให้คุณค่าเชิงบวก เชิงลบ ซึ่งมีส่วนกำหนดทิศทางเพื่อชี้้นำความคิดของผู้รับสารที่มีต่อบุคคลผู้ตกเป็นข่าวและเหตุการณ์ที่นำเสนอ

5. ผลการวิจัย

5.1 กระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมของรายการทูบิ๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34

“ข่าว” ถือเป็นตัวบทที่เป็นเรื่องเล่าลักษณะหนึ่ง ดังนั้นจากทฤษฎีการเล่าเรื่องที่มีการวางโครงเรื่องเป็นองค์ประกอบและมีส่วนของแก่นเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนาและกลวิธีการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบของเรื่องเล่าในบันเทิงคดีจึงถูกนำมาใช้เพื่อกำหนดกรอบในการวิเคราะห์และอธิบายกระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรม กรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู หมูบ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร โดยแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ของการเล่าเรื่องดังนี้

5.1.1 แก่นเรื่อง (Theme) หรือความคิดรวบยอดที่ผู้เล่าสร้างขึ้น
เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเล่าเรื่องพบว่าแก่นเรื่องจะถูกนำเสนอผ่านพาดหัวข่าว เพื่อบอกประเด็นหลักโดยมีการยึดโยงกับเกณฑ์องค์ประกอบข่าว (Wonglaksanaphan, 1999) โดยในงานวิจัยชิ้นนี้พบว่าการเล่าข่าวอาชญากรรม

กรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหารของรายการทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 มีการกำหนดแก่นเรื่องหลัก 4 ประเด็นได้แก่ ความมีเจื่อนำ ความขัดแย้ง ความสะท้อนอารมณ์ และความแปลกประหลาด ซึ่งส่วนใหญ่ถูกนำเสนอในแง่ลบของความเชื่อลึกลับตามลำดับ อย่างไรก็ตามยังคงปรากฏแก่นเรื่องอื่น ๆ ในบางช่วงเวลาของการนำเสนอ เช่น ความเด่น มีผลกระทบ และประเด็นเรื่องเพศ

โดยประเด็นที่ถูกนำมาใช้เป็นแก่นเรื่องในการนำเสนอมากที่สุดคือ ความมีเจื่อนำ ตัวอย่างเช่น “เจอทางใหม่! อัมชมพูแล้วหนีลงเขาโพล์ร. “แม่-ลุง” เชื่อเป็นไปได้อ่อนเด็กในถ้ำ” (Amarin TV, June 19, 2020) “กูรูพันธคนต้องสงสัยเหลือ 2 ราย ไขปริศนาใครขึ้นเขาและ 7 นาที่ลงพลไปไหน” (Amarin TV, October 2, 2020) เนื่องจากผู้สื่อข่าวนำเสนอเรื่องราวของการตามหาตัวขาดกรที่ผ่านน้องชมพู ซึ่งเป็นประเด็นที่มีเจื่อนำ ทำให้มีการยึดโยงเป็นแก่นเรื่องหลักเพื่อนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่นำเสนอข่าวดังกล่าวตั้งแต่เริ่มต้นการหายตัวไปของน้องชมพู อย่างไรก็ตามแก่นเรื่องที่นำเสนอผ่านรายการทูบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 มักจะนำเสนอมุมมองความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติร่วมกับแก่นเรื่องหลักที่แม้จะเปลี่ยนแปลงไปตามความคืบหน้าของเหตุการณ์ แต่ประเด็นด้านความเชื่อจะถูกนำเสนอไปพร้อมกันเสมอ

5.1.2 โครงเรื่อง (Plot) จากการวิเคราะห์โครงเรื่องพบว่ารายการทูบโตะข่าวอัมรินทร์ทีวี 34 มีการกำหนดโครงเรื่องการรายงานข่าวรูปแบบเดียวกับโครงเรื่องของบันเทิงคดีตามแนวคิดของ Gustav Freytag (Chernarn Cholamak, 2005) เปิดเรื่อง (Exposition) ด้วยความมีเจื่อนำการหายตัวไปของเด็กหญิงรายหนึ่ง และพัฒนาประเด็นไปสู่ปัญหาหลักคือการเสียชีวิตของน้องชมพู โดยคาดการณ์เบื้องต้นว่าเสียชีวิตเพราะถูกรถกระทำเรา นำไปสู่พัฒนาการของเรื่อง (Rising Action) ปรากฏตัวละครเอก (Protagonist) คือพ่อแม่และลุงกับป้าของน้องชมพู นำไปสู่การเสนอตัวละครคู่ขัดแย้งหรือคู่ปรปักษ์ (Antagonist) ซึ่ง

เป็นผู้ต้องสงสัยทีละคน ใช้วิธีการนำเสนอแบบค้นหาข้อเท็จจริงจากตัวละครและพยาน หลักฐานที่เกี่ยวข้อง ผ่านมุมมองการเล่าโดยตัวของผู้สื่อข่าวเองที่ปรากฏเป็นตัวละครหนึ่งของเรื่องด้วย

พัฒนาการของเรื่อง (Rising Action) ได้ผูกปมความขัดแย้งแต่ละส่วนให้กับตัวละครหลักและตัวละครรองจนถึงภาวะวิกฤติหรือจุดสุดยอดของเรื่อง (Climax) มีการออกหมายจับผู้ต้องหาคือ นายไชยพล วิชา ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวละครหลัก จนนำมาสู่การคลี่คลายสถานการณ์ (Resolution) โดยตลอดระยะเวลาการเล่าเรื่องได้นำเสนอปมขัดแย้งตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง แม้กระทั่งเข้าสู่ภาวะคลี่คลายสถานการณ์และการจบเรื่อง (Closure) ยังคงทิ้งปมความขัดแย้งไว้ให้สามารถดำเนินเรื่องต่อไปได้ เพื่อให้สามารถนำเสนอประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรื่องราวหลักหรือความคืบหน้าทางคดีในอนาคต

ส่วนปมความขัดแย้งที่ปรากฏในการเล่าเรื่องมีทั้งความขัดแย้งภายนอกที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม ได้แก่ การหมดอายุขัยของผู้เสียชีวิต บุญและกรรมที่แตกต่างกันของตัวละครเอก ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคมหรือสภาพแวดล้อม ได้แก่ การกล่าวหาตัวละครเอกว่าเป็นฆาตรกรจากมุมมองของสังคม ความมีเงื่อนไขหรือการไม่พูดความจริงในหมู่บ้านกกกอก และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักที่กล่าวหากัน ความไม่พอใจการกระทำของตัวละครอีกฝ่าย เป็นต้น นอกจากนี้ยังปรากฏความขัดแย้งและสับสนภายในจิตใจของตัวละคร

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปการนำเสนอโครงเรื่องจากการรายงานข่าวกรณีการเสียชีวิตของน้องชัมพู หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหารของรายการทูปี้ะข่าวช่องอัมรินทร์ทีวี 34 ออกเป็นแผนภาพโดยประยุกต์ร่วมกับโครงสร้างการเล่าเรื่องรูปตัววีในงานบันเทิงคดีตามแนวคิดของ Gustav Freytag (Chermarn Cholamak, 2005) นักวิเคราะห์ชาวเยอรมัน ได้ดังต่อไปนี้

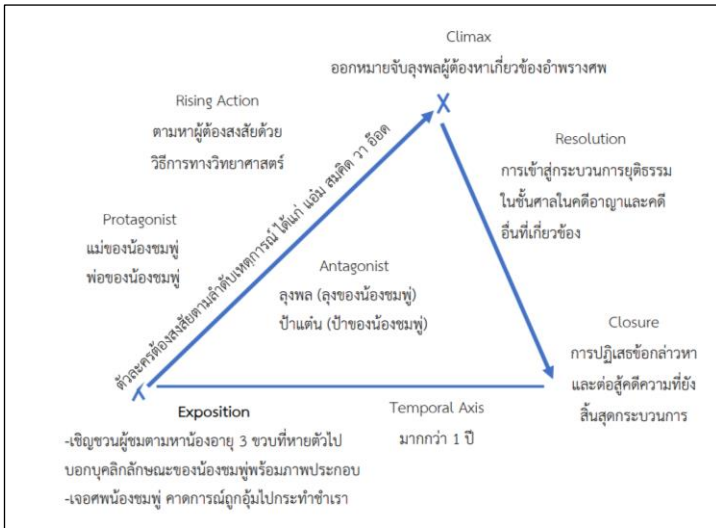

Figure 2 The storytelling methods of criminal news by Amarin TV 34 was similar to that used for fiction content of Gustav Freytag

5.1.3 ตัวละคร (Character) รายการทุบโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 มีการสร้างตัวละครของเรื่องตามลำดับช่วงเวลา โดยสลับบทบาทกันเป็นผู้กระทำและผู้ถูกระทำตามประเด็นที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ทั้งนี้สามารถแบ่งออกได้เป็นตัวละครหลัก (Main Character) คือ ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับโครงเรื่องมากที่สุด และตัวละครรอง (Minor Character) ซึ่งเป็นตัวประกอบที่ช่วยในการดำเนินเรื่องโดยภาพรวม อย่างไรก็ตามหากจำแนกการรายงานข่าวออกเป็นรายวัน ตัวละครรองที่ถูกนำเสนอจะมีบทบาทเป็นตัวละครหลักของเรื่องย่อยในแต่ละประเด็นของการนำเสนอ โดยเฉพาะบทบาทการตกเป็นผู้ต้องสงสัยซึ่งจะถูกผู้สื่อข่าวตามหาข้อเท็จจริงจากส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว แต่หากกล่าวโดยภาพรวมของเรื่องทั้งหมดจะสามารถแบ่งกลุ่มของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

1) ตัวละครหลัก (Main Character) ตลอดระยะเวลาการ

นำเสนอข่าวปรากฏตัวละครหลัก ตามโครงเรื่องจำนวน 4 คน แบ่งออกเป็นคู่ขัดแย้งหลัก 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายครอบครัวน้องชมพูคือ แม่ของน้องชมพูและพ่อของน้องชมพู ขณะที่ฝ่ายญาติสนิทของครอบครัวคือ ลุงพล (ลุงของน้องชมพู) และ ป้าแต่น (ป้าของน้องชมพู)

โดยตัวละครหลักทั้ง 2 ฝ่ายสลับบทบาทเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำตามช่วงเวลาและการเลือกนำเสนอประเด็นข่าว ซึ่งมีประเด็นความขัดแย้งหลักแบ่งออกเป็นประเด็นสำคัญได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของน้องชมพู ที่ดินมรดก การกล่าวหาและใส่ร้ายด้วยคำพูดไม่เหมาะสมหรือทำร้ายจิตใจอีกฝ่าย รวมทั้งผลประโยชน์และการสนับสนุนที่ได้รับจากสังคม เช่น “ลุงพลเปิดปากเวลาก่อนหลานตายตกตึกอยู่บ้าน อยากถามสาวตรี “ขึ้นเขาทำไม” (AmarinTV, October 3, 2020) “ลุงพลจีพ่อกับแม่พี่ชวยปรีดา”มันเอาลูกไป”คือใคร” (AmarinTV, October 6, 2020) เป็นต้น

2) ตัวละครรอง (Minor Character) การนำเสนอตัวละคร

รอง เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาและพัฒนาการของการดำเนินเรื่อง โดยผู้วิจัยได้แบ่งตัวละครรองออกเป็น 4 กลุ่มหลักคือ

- **กลุ่มผู้ต้องสงสัย** ในช่วงพัฒนาการของเรื่องมีการตามหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของน้องชมพูโดยปรากฏตัวละครต้องสงสัยที่ละครคน ได้แก่ แม่ สมคิด วั อัด โชติช่วง โด่ง นำเสริม นำจุไรพร พิษณุพร ชัชวณันท์ ชายสดีไมตรี นริน พ่อน้องอชิ น้ำแต ฯลฯ โดยผู้สื่อข่าวนำเสนอตัวละครรองในลักษณะผู้ต้องสงสัย และสืบค้นข้อเท็จจริงจากการสัมภาษณ์ การยืนยันที่อยู่ในช่วงเวลาต่าง ๆ (ไทม์ไลน์) ของผู้ต้องสงสัยในมุมมองของผู้สื่อข่าว การค้นหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวละครรองทั้งหมดเพื่อคลี่คลายความน่าสงสัยหรือเพิ่มเติมความน่าสงสัยให้แก่ตัวละคร

- **กลุ่มผู้สนับสนุน/คัดค้าน** เป็นสีสันของการดำเนินเรื่องในการรายงานข่าวซึ่งเปลี่ยนบทบาทไปในแต่ละช่วงเวลาและทำให้ข่าวมีสีสันมากขึ้น

เช่น หมอปลา อุบ วิริยะ ชาวบ้านในพื้นที่ ชาวบ้านนอกพื้นที่ ยูทูบเบอร์ นักร้อง นักแสดง เป็นต้น

- **กลุ่มความเชื่อ/ไสยศาสตร์** ตัวละครรองที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ การทำนาย โชคชะตา ไสยศาสตร์และพิธีกรรม โดยเฉพาะการสื่อสารกับจิตวิญญาณน้องชมพู่ผู้เสียชีวิต เพื่อตามหาผู้ต้องสงสัยในคดีผ่านนิมิต ถือเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งที่ผู้สื่อข่าวนิยมใช้ในการเล่าเรื่องเพื่อนำไปสู่การค้นหาลักษณะตามคำทำนายและที่เป็นสื่อนของการดำเนินเรื่องในการรายงานข่าว ได้แก่ หมอธรรม ร่างทรง พระ ฤๅษี โดยปรากฏบทบาทในการให้เบาะแสของผู้ต้องสงสัยผ่านนิมิตและสื่อสารกับจิตวิญญาณของผู้เสียชีวิต

- **กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ** ตัวละครรองที่ให้ข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์คดีในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรอบด้านของมุมมองในการนำเสนอข่าว ได้แก่ ตำรวจ อดีตตำรวจมือปราบและนักอาชญาวิทยา ทนายและนักกฎหมาย แพทย์ ตัวละครรองชุดนี้จึงปรากฏเป็นส่วนเสริมการเล่าเรื่องด้วยมุมมองของผู้เชี่ยวชาญพิเศษในการวิเคราะห์จากพยานหลักฐานที่ปรากฏ

- **ผู้สื่อข่าว** ตัวละครรองที่มีบทบาทในการเล่าเรื่อง โดยวางตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญประเด็นต่าง ๆ ผ่านการรายงานข่าวจากในพื้นที่ การสาธิตการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งยังเป็นตัวละครคู่ขัดแย้งกับตัวละครหลักและตัวละครรองอื่น ๆ

5.1.4 ฉาก (Setting) จากการวิเคราะห์พบว่าองค์ประกอบของฉากถูกนำมาใช้ในการเล่าเรื่องโดยปรากฏทั้งฉากที่ถ่ายจากสถานที่จริงและฉากที่ผลิตขึ้นจากคอมพิวเตอร์กราฟิกเพื่อนำเสนอรายละเอียดและสีสันของข่าว อย่างไรก็ตามสามารถแบ่งการนำเสนอฉากออกตามเกณฑ์ได้เป็น 3 ส่วนได้แก่ ฉากด้านกายภาพ ฉากด้านเวลาและฉากด้านสภาพแวดล้อม

1) ฉากด้านกายภาพ เป็นฉากที่เกี่ยวข้องธรรมชาติ สถานที่บรรยากาศที่เกิดจากประสาทสัมผัส ที่ปรากฏในการนำเสนอข่าวส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหารและพื้นที่ใกล้เคียง รวมไปถึงสถานที่พบศพ

น้องชมพู ซึ่งเป็นพื้นที่อยู่ในการสืบสวนของผู้รับผิดชอบและเป็นพื้นที่หลักในการเล่าเรื่องของผู้สื่อข่าวด้วย

Figure 3-4 An example of a physical scene

2) ฉากด้านเวลา เป็นฉากที่นำเสนอเกี่ยวกับช่วงเวลา เช่น ฤดูกาล ช่วงเวลาในวันและระยะเวลา เช่น เรื่องเกิดขึ้นในเวลาหนึ่งชั่วโมง หนึ่งวัน หนึ่งปี โดยในการรายงานข่าวดังกล่าวพบฉากด้านเวลาอย่างต่อเนื่องเนื่องจากแก่นเรื่องส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่ความมีเงื่อนไขของเหตุการณ์ ดังนั้นจึงมีการนำเสนอฉากเวลาทั้งลำดับเหตุการณ์และการติดตามหาตัวผู้ต้องสงสัยโดยมีการคาดการณ์ช่วงเวลาและเปิดเผยไทม์ไลน์เพื่อยืนยันที่อยู่และช่วงเวลาของพยานแต่ละคน

Figure 5-6 An example of a time scene

3) ฉากด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม เป็นฉากที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยม เชื้อชาติ ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ซึ่งปรากฏฉากประเภทนี้ตลอดการนำเสนอข่าวเพื่อให้รายละเอียด

บริบทของสภาพแวดล้อมและความเชื่อในพื้นที่ รวมไปถึงค่านิยมของคนในสังคม เช่น การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ การสาบานของตัวละคร

Figure 7-8 An example of a cultural scene

5.1.5 บทสนทนา (dialogue) นำเสนอคำพูดของตัวละคร เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ของเรื่องที่เกิดขึ้น ทำให้รู้สึกใกล้ชิดกับเหตุการณ์และเป็นหลักฐานในการนำเสนอข่าวทำให้ดูน่าเชื่อถือ นอกจากนี้รายการทูโป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ยังใช้บทพูดเป็นหลักฐานเพื่อผูกมัดตัวละคร ด้วยวิธีการนำเสนอใหม่เมื่อเวลาผ่านไปถึงช่วงภาวะวิกฤติที่มีความขัดแย้งสูงและในภาวะคลี่คลายของสถานการณ์ การใช้บทพูดหรือบทสนทนาในการนำเสนอข่าวจึงเป็นเทคนิคที่ทำให้เข้าใจรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับตัวละครอย่างชัดเจน และยังช่วยสร้างสีสันในการนำเสนอข่าวอีกด้วย โดยเฉพาะประเด็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักและตัวละครรอง

ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปลักษณะการนำเสนอบทพูดของตัวละครผ่านการรายงานข่าวในรายการทูโป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 แบ่งออกเป็นการนำเสนอเพื่อสนับสนุนใน 4 ประเด็นหลักได้แก่ 1) สร้างความน่าเชื่อถือให้กับข้อมูล 2) สร้างอารมณ์ร่วมและสีสันของข่าว 3) สร้างคุณค่า แสดงตัวตนของตัวละคร 4) เป็นหลักฐานผูกมัดตัวละครผ่านการนำเสนอข้อเท็จจริงในอดีต

5.1.6 กลวิธีการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่อง จากการวิเคราะห์รายการ ทูบโตะชาวอเมริกันที่วี 34 พบว่าใช้กลวิธีการเล่าเรื่อง 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) เล่า เรื่องโดยสรุปความคิด ความรู้สึกและคำพูดของตัวละคร (Report) 2) เล่าเรื่องโดย ยกคำพูดของตัวละคร (Quotation) 3) เล่าเรื่องโดยวางตนเองเป็นผู้รู้ (Omniscient) 4) เล่าเรื่องแบบที่เป็นตัวละคร (Character Narrator) และเป็น พยาน (Witness Narrator)

ข้อค้นพบที่สำคัญเกี่ยวกับกระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรม ของรายการทูบโตะชาว อเมริกันที่วี 34 คือมีการเล่าเรื่องโดยอ้างอิงกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ และอ้างอิงกระบวนการที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ โดยปรากฏข้อค้น พบว่า ทั้งสองกระบวนการถูกนำมาใช้เพื่อนำเสนอข่าวอาชญากรรมอย่างมีลักษณะ อาศัยหรือพึ่งพิงข้อมูลระหว่างกัน

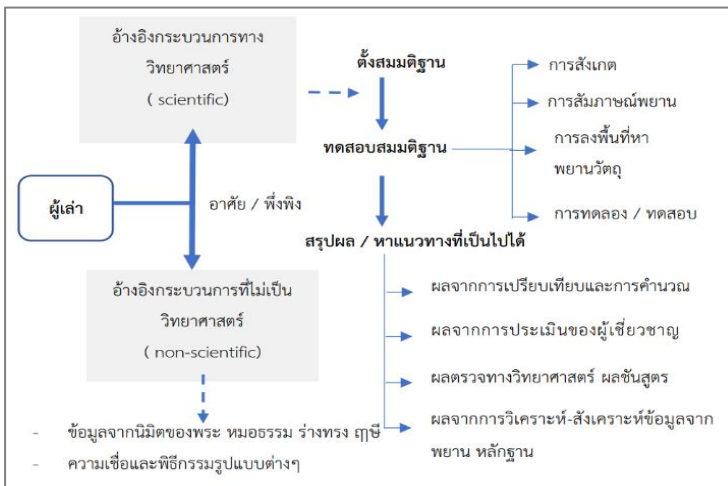
การเล่าเรื่องแบบอ้างอิงกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีขั้นตอน เริ่มต้นจากการตั้งสมมติฐานของผู้สื่อข่าวต่อเหตุการณ์และตัวละครในข่าวหลังจาก นั้นจึงเข้าสู่กระบวนการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาหลักฐานในเชิงประจักษ์มา ประกอบการเล่าเรื่อง ใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์พยานบุคคลและตัวละครที่ เกี่ยวข้อง การลงพื้นที่เกิดเหตุและพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อหาพยานวัตถุ อีกทั้งยังทำการ ทดลองด้วยตนเอง เช่น การเดินอุ้มกระสอบขึ้นเขาเพื่อคำนวณเวลาและความ เป็นไปได้ เป็นต้น นำไปสู่การเชื่อมโยงพยานหลักฐานเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นข้อสรุป เบื้องต้นในมุมมองของผู้เล่าเรื่อง และหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ให้กับข้อสรุปด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสอบถามผู้เชี่ยวชาญ การอ้างอิงผล ทางนิติวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ส่วนการเล่าเรื่องแบบอ้างอิงกระบวนการที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ มีลักษณะการนำเสนอข้อมูลในด้านความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติที่ไม่สามารถ อธิบายได้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เช่น จิตวิญญาณ พญานาค รวมไปถึง การประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ตามความเชื่อดั้งเดิม ทั้งนี้การนำเสนอข่าวมีแหล่งข่าวที่ ปรากฏเป็นตัวละครเองมีบทบาทในการให้ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ พระ หมอ

ธรรม ร่ำทรง ฤๅษี อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสนใจว่ากระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรม กรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู่ มีการประสานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์กับข้อมูลที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์เข้าด้วยกันอย่างแนบเนียน โดยปรากฏการนำเสนอประเด็นร่วมกัน อีกทั้งยังมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน เช่น การนำข้อมูลเกี่ยวกับพยานวัตถุที่เกิดจากนิมิตของพระและร่างทรงไปใช้ในการลงพื้นที่ค้นหาหลักฐานของผู้เสียชีวิต การใช้ข้อมูลจากนิมิตของพระ หมอหมอธรรมที่บอกลักษณะรูปพรรณคนร้ายไปตามหาตัวผู้ต้องสงสัย การนำภาพถ่ายของผู้ต้องสงสัยไปให้พระและร่างทรงใช้จิตสัมผัสเพื่อบอกว่าใครคือผู้ต้องสงสัย เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนภาพเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของกระบวนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมจากการนำเสนอข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู่ ดังต่อไปนี้

Figure 9 Summary of the relationship of storytelling process in crime news from the news presentation

5.2 ผลการวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายผ่านตัวละครใน ข่าวอาชญากรรมของรายการทูโป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34

กลวิธีการนำเสนอของผู้รายงานข่าวในฐานะผู้เล่าเรื่องมีบทบาทสำคัญในการสร้างความหมายของตัวละครทั้งเชิงบวกและเชิงลบผ่านการรายงานข่าว โดยกรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู่ หมู่บ้านกกกอก จังหวัดมุกดาหาร ถือเป็นการรายงานข่าวอาชญากรรมผ่านสื่อกระแสหลัก (Mainstream media) มีรายละเอียดเกี่ยวกับการเสียชีวิตที่มีลักษณะผิดปกติและมีองค์ประกอบข่าวหลายส่วน โดยเฉพาะความมีเงื่อนงำที่เป็นแก่นเรื่องหลัก ทำให้ข่าวมีความน่าสนใจ (Human Interest) และมีผู้ติดตามจำนวนมากเพราะต้องการทราบสาเหตุและความคืบหน้าของประเด็น ทั้งนี้หลังจากเปิดเรื่อง (Exposition) เข้าสู่พัฒนาการของเรื่องที่มีระยะเวลาการนำเสนอข่าวมากกว่า 1 ปี เรื่องราวดำเนินไปตามกระบวนการหาตัวผู้ต้องสงสัย ทำให้องค์ประกอบการเล่าเรื่องด้านตัวละครปรากฏเด่นชัดในการนำเสนอข่าว การสร้างความหมายของเหตุการณ์จึงถูกนำเสนอผ่านตัวละครเป็นอันดับแรก โดยผู้เล่านำองค์ประกอบการเล่าเรื่องอื่น ๆ เช่น ฉาก บทสนทนา กลวิธีการเล่าเรื่องของผู้รายงานข่าว ฯลฯ มาสนับสนุนทำให้เป็นเรื่องราวเล่าที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปวิธีการประกอบสร้างความหมายผ่านตัวละครที่ปรากฏในข่าวออกเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1) การเปิดไทม์ไลน์บุคคล เพื่อระบุที่อยู่ทางกายภาพและช่วงเวลาของแต่ละคนที่เข้าข่ายผู้ต้องสงสัยในมุมมองของสื่อมวลชน เป็นวิธีการเล่าเรื่องโดยประกอบสร้างตัวละครให้มีชุดความหมายเชิงบวกและเชิงลบ จากการเปรียบเทียบช่วงเวลาที่คาดการณ์ว่าผู้เสียชีวิตหายตัวไป ประกอบเข้ากับไทม์ไลน์ของตัวละครหลักและตัวละครรองเพื่อนำเสนอความเป็นไปได้ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการหายตัวไปและการเสียชีวิตของน้องชมพู่ รวมทั้งการคลี่คลายข้อสงสัยและสรุปบุคคลที่คาดว่าไม่เกี่ยวข้องออกไปด้วยวิธีการวิเคราะห์ไทม์ไลน์ตัวละครร่วมกับพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่ละคน

2) หาหลักฐานและพยานด้วยตัวผู้สื่อข่าว ผู้สื่อข่าวประกอบสร้าง

ความหมายโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบกำหนดให้ตนเองเป็นตัวละครหนึ่งของเรื่อง ลงพื้นที่จุดเกิดเหตุเพื่อหาสิ่งต้องสงสัยหรือพยานวัตถุและสัมภาษณ์พยานบุคคล เพื่อคลี่คลายข้อสังเกตหรือข้อสงสัยในเชิงประจักษ์ รวมทั้งวิเคราะห์ความเป็นไปได้จากพยานแวดล้อมเพื่อทดสอบสมมติฐานของผู้สื่อข่าว รวมทั้งใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบสาธิตหรือจำลองเหตุการณ์ โดยใช้ตัวผู้สื่อข่าวเองเข้าไปเป็นตัวละครในการเล่าเรื่อง ดังนั้นสื่อจึงมีส่วนกำหนดความหมายให้ตัวละครใดเป็นผู้ต้องสงสัยและตัวละครใดควรพ้นจากข้อสงสัยด้วยวิธีการหาพยาน หลักฐานเพิ่มเติมและการสาธิตจากผู้สื่อข่าว

3) การอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญและตำรวจ การนำเสนอข่าวกรณีการ

เสียชีวิตของน้องชัมพูนีประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครหลักและตัวละครรองที่สลับบทบาทกันเป็นผู้ต้องสงสัยโดยการวิเคราะห์ของผู้รายงานข่าวพิจารณาจากหลักฐานและพยานต่าง ๆ ส่วนหนึ่งของวิธีการสร้างความหมายคือการอ้างอิงหลักวิทยาศาสตร์จากการให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และตำรวจที่รับผิดชอบคดีมาให้ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานของผู้สื่อข่าวและเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับการวิเคราะห์ตัวละครของผู้รายงานข่าว

4) นำเสนออารมณ์ตัวละคร ผู้รายงานข่าวนำเสนอมุมมองของตน

กับการแสดงออกอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร ซึ่งเป็นสื่อนำเสนอและเป็นการประกอบสร้างความหมายการเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ โดยสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกเช่น ความจริงใจ ความน่าสงสาร การถูกใส่ความ การเข้าใจผิด ฯลฯ ผู้ดำเนินรายการข่าวเล่าด้วยอารมณ์ความรู้สึกเพื่อสื่อสารไปยังผู้รับสาร

5) การใช้ภาษาให้คุณค่าเชิงบวกและเชิงลบต่อตัวละครในข่าว

การนำเสนอข่าวมีประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครหลักและตัวละครรองโดยใช้ภาษาของผู้เล่าข่าวที่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป ซึ่งเป็นกลวิธีนำเสนอรูปแบบหนึ่งที่เพิ่มสีสันและอารมณ์ให้กับการรายงานข่าว โดยอาจจะส่งผลต่อความคิดเห็นของสังคมที่มีต่อตัวละครแต่ละตัวที่ถูกนำมาเล่าในข่าวเช่น สร้างความน่า

สงสัยให้กับตัวละคร การแสดงความไม่เชื่อหรือตั้งคำถามต่อประเด็น ผู้เล่าข่าวจะทำหน้าที่ตั้งข้อสงสัย ข้อสังเกต ข้อพิรุณ อีกทั้งยังทำหน้าที่แก้ต่างให้ตัวละครโดยอ้างอิงจากคำให้สัมภาษณ์ พยาน หลักฐานและอารมณ์ของตัวละครที่เชื่อมโยงกับความเชื่อของผู้สื่อข่าวและผู้ดำเนินรายการ เป็นการสะท้อนมุมมองของผู้รายงานข่าวที่ชัดเจนว่าคิดเห็นอย่างไรต่อตัวละครในแต่ละช่วงเวลา

6) การอ้างอิงความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ มีการประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครรองที่เป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อนอกเหนือหลักวิทยาศาสตร์ เช่น พระ หมอผี ฤๅษี ร่างทรง ทำให้เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญ โดยให้ความหมายทั้งรูปแบบของสีสันในการนำเสนอข่าว และการเป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การสืบหาพยานหลักฐานในเชิงวิทยาศาสตร์ของผู้สื่อข่าว เช่น การสัมภาษณ์ การลงพื้นที่เพื่อหาหลักฐานตามนิมิตของตัวละคร เป็นต้น นอกจากนี้การประกอบสร้างความหมายที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นนิมิต จิตวิญญาณ พิธีกรรม ฯลฯ ยังถูกสร้างความหมายเชื่อมโยงเข้ากับศาสนาและประเด็นเรื่องการเสียโชคร่วมด้วย

จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นกระบวนการรายงานข่าวอาชญากรรมที่นำวิธีการเล่าเรื่องแบบบันเทิงคดีมาใช้ในการนำเสนอข่าว รวมไปถึงกระบวนการประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครในข่าวอาชญากรรม ด้วยวิธีการอ้างอิงหลักวิทยาศาสตร์ที่ส่งเสริมความน่าเชื่อถือของข่าว ควบคู่ไปกับความเชื่อและพิธีกรรมที่นอกเหนือหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้อ่านมีความน่าสนใจและมีสีสันน่าติดตาม สร้างมุมมองการวิพากษ์วิจารณ์ต่อตัวละครที่ปรากฏเป็นข่าวจากผู้เล่าข่าวไปยังสังคม

6. อภิปรายผลการวิจัย

รายการทูบไต่ข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ได้รับการจัดอันดับและเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ www.tvdigitalwatch.com ว่าเป็นรายการข่าวที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากผลสำรวจเรตติ้งสื่อของ AC Nielsen ในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นช่วงที่มีการนำเสนอข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู่ หมดบ้านกกกอก

จังหวัดมุกดาหาร ตัวเลขความนิยมพบว่าเพิ่มสูงขึ้น ตามพัฒนาการของประเด็นข่าว เนื่องจากรายการเล่าข่าวใช้วิธีการนำเสนอเนื้อหาข่าวแบบผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นของผู้เล่าข่าว และปรับเปลี่ยนวิธีการไปผสมผสานกับการเล่าเรื่องแบบบันเทิงคดีที่มีความเร้าอารมณ์มากขึ้นผ่านการใช้ภาษาของผู้เล่าด้วยวิธีการดังกล่าวส่งผลให้เกิดความสนใจจากผู้รับสาร เช่นเดียวกับที่สุกัญญา ตีระวนิช (Teeravanich, 1996) กล่าวถึงข่าวอาชญากรรมว่าเป็นข่าวที่มีองค์ประกอบด้านปฏุนสนใจ (Human Interest) ผู้รับสารมีอารมณ์ร่วมต่อเหตุการณ์หรือบุคคลในข่าว ส่งผลให้ผู้นำเสนอมีการเติมแต่งสีสันให้แก่เนื้อเรื่องด้วยภาษาที่เร้าใจ

จากผลการวิจัยที่พบว่ารายการทูโตะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ใช้วิธีการเล่าเรื่องรูปแบบเดียวกับเรื่องเล่าของบันเทิงคดี คือมีการกำหนดแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนาและกลวิธีในการเล่าเรื่องของข่าว โดยผสมผสานรูปแบบของการเล่าให้มีความหลากหลาย และสิ่งสำคัญที่สะท้อนการเล่าเรื่องในข่าวอาชญากรรมคือการสร้างความหมายให้กับตัวละคร ทำให้เกิดภาพลักษณ์ของข่าวและบุคคลในข่าวแตกต่างกัน แม้ว่าการนำเสนอข่าวจะอยู่ภายใต้เรื่องราวเดิมคือการเสียชีวิตของน้องชมพู่ แต่ความหมายของตัวละครกลับมีความล้นหลามทั้งการเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ สลับบทบาทกันไปตามช่วงเวลา พยานและหลักฐานที่ผู้สื่อข่าวเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งในด้านที่เป็นวิทยาศาสตร์และไม่เป็นวิทยาศาสตร์ โดยทั้งหมดยังอยู่ภายใต้เกณฑ์การเลือกรายงานข่าวแบบปฏุนสนใจ (Human Interest) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของข่าวอาชญากรรม สอดคล้องกับ Elizabeth Bird & Robert Dardenne (1988) ที่ระบุถึงเรื่องเล่าในรูปแบบของข่าวที่ผู้เล่าข่าวแต่ละคนจะตีความแก่นเรื่องแตกต่างกัน ดังนั้นเรื่องราวที่เล่าโดยบุคคลที่แตกต่างกันจะมีภาพลักษณ์ (image) แตกต่างกันขณะที่แก่นเรื่องหลักยังคงเดิม

ส่วนการกำหนดโครงเรื่องของการนำเสนอข่าวตั้งแต่มีการเปิดเรื่อง (Exposition) ด้วยความมีเงื่อนไขของการหายตัวไปของเด็กหญิงรายหนึ่งจนกระทั่งพบศพ การสร้างพัฒนาการเรื่องราว (Rising Action) ตามหาตัวละครผู้ต้องสงสัย

ตามโครงเรื่องได้มีการผูกปมความขัดแย้งให้กับตัวละครหลักและตัวละครรองจนถึงภาวะวิกฤติของเรื่อง (Climax) และคลี่คลายสถานการณ์ (Resolution) เช่นเดียวกับการเล่าเรื่องในบันเทิงคดีสอดคล้องกับที่สรณัฐ ไตลังคะ (Tailangka, 2017) ระบุถึงสิ่งสำคัญของโครงเรื่องคือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างการผูกปม โดยการผูกปมที่จะนำไปสู่จุดสุดยอด ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอาจเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม ระหว่างมนุษย์กับสังคมหรือสภาพแวดล้อม หรือระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ทั้งหมดนี้เรียกว่าเป็นความขัดแย้งภายนอก นอกจากนี้คือความขัดแย้งภายในซึ่งเป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเอง ซึ่งสามารถพบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งได้ตลอดระยะเวลาการนำเสนอข่าว

ทั้งนี้อาจสะท้อนได้ว่าหลักการรายงานข่าวอาชญากรรมในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ยึดโยงหลักการรายงานข่าวแบบมีสีสันไม่แตกต่างกับข่าวอาชญากรรมในสื่อประเภทอื่น ตัวอย่างจากงานของ ปริณดา เริงศักดิ์ (Reungsak, 2011) ที่กล่าวถึงการรายงานข่าวอาชญากรรมในสื่อหนังสือพิมพ์ว่าทำให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนอ่านเรื่องราวแนวอาชญากรรม เพราะมีการใช้ภาษามีสีสัน สร้างความตื่นเต้น ปลุกเร้าอารมณ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบข่าวเช่นเดียวกัน จนอาจสรุปได้ว่ากลายเป็นแบบอย่างของการเล่าเรื่องข่าวอาชญากรรม

กระบวนการเล่าเรื่องในข่าวดำเนินไปได้อย่างมีเนื้อหาสาระและมีสีสันของประเด็นทำให้ผู้รับสารติดตามและเข้ามามีส่วนร่วมกับเรื่องราวที่ถูกเล่าออกไปดังเห็นได้จากปรากฏการณ์ที่ประชาชนจากนอกพื้นที่เดินทางไปหมู่บ้านกกกอกเพื่อให้กำลังใจตัวละครหลักในเรื่องเล่าของข่าว รวมทั้งการรายงานข่าวยังเข้าไปกำหนดความหมายทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ความเชื่อเกี่ยวกับตัวละครในข่าว ทำให้เกิดเป็นมุมมองทางสังคมจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตัวละครตลอดจนพื้นที่ชุมชน โดยกาญจนา แก้วเทพ (Kaewthep, 2011) ได้อธิบายประเด็นดังกล่าวไว้ว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการสร้างความเป็นจริงของกลุ่มบุคคล (Social Construction of Reality) และถ่ายทอดความเป็นจริงที่สื่อมวลชนสร้างให้กับผู้รับสารส่งผ่าน 2 สิ่งไปพร้อมกัน คือ ข่าวสารและการติดตั้งรหัสการถอดความหมาย

จากสารไปให้แก่ผู้รับสาร นอกจากนี้กาญจนา แก้วเทพ (Kaewthep, 2011) ยังอธิบายว่าสื่อมวลชนจะสร้างความเป็นจริง (Social Construction of Reality) ของกลุ่มบุคคลขึ้นมาและหลังจากนั้นคือขั้นตอนการเผยแพร่ ถ่ายทอดความเป็นจริงที่สื่อมวลชนสร้างขึ้นให้กับผู้รับสาร ดังนั้นความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวละครที่ปรากฏในข่าวอาชญากรรมกรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู่ จึงอาจถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นและเผยแพร่ด้วยกระบวนการเล่าข่าวผ่านวิธีการติดตั้งรหัสเพื่อสร้างความหมายให้กับตัวละครในข่าว ดังปรากฏในผลการวิจัยจำนวน 6 รูปแบบ ได้แก่ การเปิดไทม์ไลน์บุคคล การหาหลักฐานและพยานด้วยตัวผู้สื่อข่าว การอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญและตำรวจ การนำเสนออารมณ์ตัวละคร การใช้ภาษาให้คุณค่าเชิงบวก และเชิงลบต่อตัวละครในข่าว และการอ้างอิงความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ

จะเห็นได้ว่าวิธีการค้นหาข้อเท็จจริงของรายการทูป๊ะข่าว อัมรินทร์ทีวี 34 ทั้งแบบอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และไม่อาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงการนำเสนอข่าวและสร้างความหมายให้กับตัวละครในข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู่ สอดคล้องกับหลักวิธีคิด 3 รูปแบบได้แก่ เหตุผลนิยม จิตนิยมและประจักษ์นิยม เช่นเดียวกับที่อวยพร พาณิช (Panich, 2001) สรุปไว้ว่า วิธีคิดแบบเหตุผลนิยมจะใช้ตรรกะหรือหลักเหตุผลในการนำเสนอความคิดหรือพิสูจน์ความจริง ขณะที่วิธีคิดแบบจิตนิยม จะใช้ความเชื่อและศรัทธาเป็นหลักในการนำเสนอความคิดหรือเป็นเครื่องมือพิสูจน์ว่าอะไรคือความจริง และวิธีคิดแบบประจักษ์นิยมที่ใช้หลักฐานจากการสังเกตหรือการทดลอง ใช้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมสนับสนุนการเสนอความคิดหรือพิสูจน์ว่า อะไรคือความจริง

ขณะเดียวกันตัวผู้เล่าเรื่องที่มีลักษณะการทำงานเป็นระบบบริษัทขนาดใหญ่ทำให้มีกระบวนการสร้างความหมายให้กับเหตุการณ์และตัวละครที่ปรากฏในข่าว ทั้งจากผู้ดำเนินรายการในสถานีข่าวและผู้สื่อข่าวในพื้นที่ โดยมีบทบาททั้งการเป็นผู้เล่าเรื่องที่กำหนดตนเองเป็นผู้รู้รอบด้าน อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในตัวละครของเรื่องด้วย ซึ่งทำให้มุมมองในการเล่าเรื่องมีความน่าสนใจและน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับอิวราตี ไตลังคะ (Tailangka, 2017) ที่กล่าวถึงผู้เล่าเรื่องที่เป็นตัวละคร

(Character Narrator) ทำให้เรื่องมีความโดดเด่นมากขึ้นในแง่ของผู้เล่าเรื่อง และ ความน่าเชื่อถือของผู้เล่าเรื่องถือเป็นส่วนประกอบสำคัญของผู้เล่า ทำให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานระหว่างช่องว่างของความจริงและเท็จด้วย

ส่วนการนำเสนอประเด็นความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในข่าว การเสียชีวิตของน้องชมพู มีส่วนในการกำหนดเนื้อหาของข่าวและความหมายของ ตัวละครค่อนข้างมาก โดยผู้เล่าข่าวอ้างว่าการนำเสนอประเด็นทางความเชื่อและ พิธีกรรมไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เพราะเป็นความเชื่อของคนในพื้นที่ ซึ่งเป็นบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรมในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับยังนำข้อมูลที่ ได้จากกระบวนการที่ไม่อ้างอิงวิทยาศาสตร์ไปใช้ร่วมกับการหาข้อมูลเพื่อนำเสนอ ข่าว สอดคล้องกับแนวคิดของสังคมวิทยาแบบประเพณีดั้งเดิม (Tradition Sociologies) ที่ระบุไว้ในอรัญญา มิ่งเมือง (Mingmuang, 1992) ข่าวเป็นผลผลิต ของกระบวนการประกิด เพราะโครงสร้างสังคมกำหนดบรรทัดฐานและทัศนคติ ซึ่ง มีอิทธิพลต่อคนในสังคมโดยกล่อมเกลารู้ทำข่าวให้แสวงหา เลือกสรร และเผยแพร่ เรื่องราวที่คิดที่น่าสนใจและสำคัญ โครงสร้างทางสังคมจึงเป็นตัวกำหนด ความหมายของข่าวและเปรียบเสมือนกระจกเงา สะท้อนสังคม ดังนั้นการอ้างอิง ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติที่ผูกโยงกับเรื่องราวทางศาสนา ความเชื่อ พิธีกรรมใน รูปแบบต่าง ๆ จึงมีบทบาทอย่างมากต่อการนำเสนอข่าวอาชญากรรมในสังคมไทย เช่นเดียวกับที่ถูกสะท้อนผ่านการนำเสนอข่าวกรณีการเสียชีวิตของน้องชมพู

บทความวิจัยชิ้นนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนใน การรายงานข่าวอาชญากรรม ด้วยการนำกระบวนการเล่าเรื่องรูปแบบเดียวกับ อาชญาวิทยาและบันเทิงคดีมาใช้ประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละคร ทำให้เกิด ความหมายทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่ส่งผลกระทบต่อผู้ตกเป็นข่าว และผลกระทบต่อ สังคม ในทางกลับกันข่าวการเสียชีวิตของน้องชมพู ในรายการทูป๊ะข่าว อัมรินทร์ ทวี 34 กลับติดอันดับความนิยมสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2563 และมีผู้ติดตามข่าว เป็นจำนวนมาก ด้วยลีลาการนำเสนอที่น่าสนใจ น่าติดตาม จากวิธีการดังที่ปรากฏ ในผลการวิจัย จึงเป็นข้อสังเกตว่า บทบาทของสื่อในการรายงานข่าวทำงานภายใต้

กระแสของทุนนิยมที่เข้ามากำหนดทิศทางและกระบวนการในการรายงานข่าว สอดคล้องกับ ศิริวรรณ อนันต์โทและสันทัต ทองรินทร์ (Anantho & Thongrin, 2016, p.11) ระบุว่าสื่อโทรทัศน์มุ่งทำเพื่อประโยชน์ทางการค้าและสนองความต้องการของนายทุนมากกว่าจริยธรรมที่ควรจะมีในฐานะสื่อมวลชน

7. ข้อเสนอแนะ

1) ข่าวเป็นเรื่องเล่าที่ถูกประกอบสร้างจากมุมมองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเล่าข่าว จึงเจือปนอคติและความคิดเห็นของผู้เล่าต่อตัวละครในข่าวทำให้เกิดความสับสนไหลของความหมายเชิงบวกและเชิงลบตามบริบทที่เปลี่ยนไป ดังนั้น ผู้ใช้สื่อควรรู้เท่าทันและพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และแยกแยะข้อเท็จจริง

2) การเล่าเรื่องและการประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครของสื่อ มีส่วนไปเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของบุคคลและชุมชนดั้งเดิม รวมไปถึงสร้างความขัดแย้งในสังคม ดังนั้นสื่อควรตระหนักถึงบทบาทและมีความระมัดระวังในการให้คุณค่าเชิงตัดสินหรือส่งเสริมต่อตัวละครหรือเหตุการณ์ในการรายงานข่าว

8. กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องกระบวนการเล่าเรื่องใน ข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนไทย ได้รับงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2564 จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม

References

- Anantho, S. & Thongrin, S. (2016). *Ethics in the media profession*. Mahidol University Press. Nakhon Pathom. (in Thai).
- Bird, S. E. & Dardenne, R. W. (1988). *Media, myths, and narratives – television and the press*. Newbury Park, CA: Sage Publications.

- Chermarn Cholamak, C. (2005). Narrative and the science of storytelling. (Narratology). *Academic Journal Faculty of Communication Arts Rangsit University*, 9(1) ,41-46. (in Thai).
- Kaewthep, K. (2011). *Mass Communication: Theory and Educational Approaches*. Bangkok: Pabpim. (in Thai).
- Konkuntod, P. (2017). *Presentation of crime news in online media: a case study of undergraduate students of the Faculty of Education Kasetsart University Bang Khen Campus* [Master's thesis, Kasetsart University]. (in Thai)
- Mingmuang, A. (1992). *News storytelling on the radio* [Master's thesis, Chulalongkorn University]. (in Thai)
- Muendao, A., (2017). *Crime news phenomenon in the media 2.0: The view and experience of Alongkorn Muendao*. <https://www.voicetv.co.th/read/498529>. (in Thai)
- Panich, A. (2001). *Language and writing principles for communication*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Pansonthi, C. & Chanwichai, K. (2013). The media performance of news story programs: a case study of Thai color television station, Channel 3. *Business Administration Journal Economics and Communication*, 8(2), 55-65. (in Thai)
- Reungsak, P. (2011). Crime news and newspaper storytelling. *Executive Journal*, 37(26), 205-211. (in Thai)
- Tailangka, S. (2017). *The Science and Art of Storytelling (3rd ed.)*. Amarin Printing and Publishing Public Company Limited, Bangkok. (in Thai)
- TV digital watch. (2020) . *Rating ratings for television programs*. [www.tvdigitalwatch.com /category/tv-rating/rating-anual](http://www.tvdigitalwatch.com/category/tv-rating/rating-anual). (in Thai)